

cao-bồi, sống giữa thời tiết nóng lạnh bất thường, không khí lại nhiều ô nhiễm, nhờ học được Pháp của Thầy nên tất cả đều “very cool”.

Trường nhóm Houston, cô Quảng Tâm phát nón và dây nơ cột vào va ly cho dễ phân biệt từng nhóm, Cô lo lắng rất chu đáo cho mọi người .

Qua tới L.A. chúng tôi gặp Thầy Thiên Chủ và các nhóm Nam Bắc Cali, Canada, để cùng đi chuyến bay sang Ấn Độ.

Phái đoàn được Thầy Huyền Diệu tiếp đón tại phi trường Delhi đưa về khách sạn ngủ để chờ các nhóm khác đến đầy đủ.

Trưa hôm sau, tất cả đi tàu hỏa đến Bồ Đề Đạo Tràng. Tới Gaya vào ở khách sạn Mahayana của người Tây Tạng. Phòng ngủ có máy điều hòa không khí nên mọi người cảm thấy thoải mái.

Tại Bồ Đề Đạo Tràng khóa tu Thiền Định được khai mạc và kéo dài 4 ngày. Cứ 4 giờ sáng là chúng tôi thức dậy, đi bộ ra BDDT dưới sự hướng dẫn của Thầy. Thầy đã bố trí sẵn, khi đến nơi là có thảm rộng lót cho tất cả thiền sinh ngồi.

Đến Kim Cương Tòa chúng tôi ngồi độ 2 giờ, sau đó thiền hành chung quanh đại tháp rồi về khách sạn ăn điểm tâm. Sau đó trở lại Bồ Đề Đạo Tràng, vào khu Vườn Thiền để tọa thiền. Mỗi ngày tọa thiền 4 lần như vậy.

Ngoài giờ thực hành, Thầy còn hướng dẫn tham quan các thánh tích trong Bồ Đề Đạo Tràng.

Thầy giải thích cho thiền sinh về 7 tuần lễ sau khi Đức Phật thành đạo. Bây giờ chúng tôi mới hiểu rõ ý nghĩa 49 ngày là như vậy.

Mỗi tuần lễ đều có dựng bia hay trụ đá hoặc Tháp, Đền để ghi dấu bước chân của Đức Phật đã đến những nơi đó. Khi đứng trước những nơi này, nghe Thầy giải thích từng ý nghĩa của 7 nơi đó, tôi cảm thấy lòng bồi hồi xúc cảm. Lần đầu tiên trong đời, tôi được bước chân trên mặt đất mà Đức Bổn Sư đã từng đi qua cách đây hơn 2550 năm !

Khi vào Kim Cương Tòa, tôi úp trán sát vào thành Kim Cương Tòa với

tâm lòng tri ân vô bờ bến một vị Đạo Sư có một không hai, đã tìm được con đường giải thoát cho chính mình và để lại cho chúng sanh muôn đời sau về những cách đi theo con đường đó... Bất giác nước mắt tôi trào ra, muốn ở lại để kéo dài cảm giác này, nhưng tôi phải ra ngoài để nhường chỗ cho người phía sau.

Bốn ngày tu học ở Bồ Đề Đạo Tràng tâm hồn như được mở rộng, tọa thiền không mỏi mệt.

Có thể nói trong cuộc đời nếu chưa viếng thăm đất Phật một lần thì thật là rất uổng. Phải tự mình đến Thánh địa mới cảm nhận được những tác dụng vi diệu của những Thánh tích đối với tâm và thân của mình. Như khi ngồi thiền tại Bồ đề Đạo tràng, khu vực Kim Cang Tòa.

Sau khi đi các nơi tôi mới biết chẳng những ở Bồ đề Đạo tràng mà các nơi

Hạnh Thảo: dự lễ Đá Kéo

khác như Varanasi, nơi Đức Phật Chuyển Pháp Luân ở vườn Lộc Uyển, Thánh Địa nơi Đức Phật Nhập Niết Bàn, và Lumbini, nơi Đức Phật Đản Sanh, cùng các nơi khác... Mọi nơi đều có từ trường rất mạnh. Đặc biệt ở núi Linh Thứu khi leo dốc lên núi tôi cảm thấy mệt nhưng khi đặt chân trên đỉnh núi là khỏe ngay. Dựa lưng vào vách đá, hít một hơi dài không khí trong lành cảm giác dễ chịu lan dần khắp cơ thể. Sau khi lễ Phật và ngồi thiền một chút, chúng tôi xuống núi nhười trên đất bằng.

Trong chuyến đi này mới thấy lòng Từ của Thầy, hiểu rõ, thương yêu, lo

Bài 9

Cảm nghĩ về chuyến hành hương thăm Phật Tích 18 ngày vừa qua

Hạnh Thảo

Sáng ngày 30 tháng 10 chúng tôi ra phi trường quốc tế. Nhóm Houston gồm có 8 người. Mặc dù Texas là xứ

lắng cho từng đứa học trò. Dù có vài người làm Thầy bận tâm một chút nhưng cũng không sao. Thầy chăm sóc tất cả. Thầy Không Như vui về tận tụy nên được mọi người thương, Sư Cô Triệt Như có cái hay của Cô, kín đáo ít nói nhưng khi cần phát biểu ý kiến Cô nói rất chính xác. Thiên sinh ai cũng mến và kính Cô.

Nhóm Đức gồm nhiều người trẻ năng nổ dễ thương, như anh Ngọc, chị Lang, chị Kim Loan, chị Ánh Tuyết, chị Minh Vân.

chị Minh Y, chị Lan Anh, chị Chúc Tịnh, chị

Nóm Pháp lịch sự ít nói, như

Chị Chúc Tịnh

Mộng Hoàn, cháu Đan Thanh. Nhóm

Úc rất hiền lành. Chị Minh An, chị Minh Đạo, và anh Quang Lý rất ít nói. Có lẽ nước Úc đất rộng người thưa nên ảnh

hưởng đến tánh tình dân chúng. Nhóm Canada có bác Chơn Tịnh Uy, tuy ngoài 70 mà rất khỏe, ngồi thiền rất hay, chị Diệu Định rất hoạt động, pha trò có duyên. Chị nói câu nào cũng làm cho mọi người vui cười. Nhóm Nam Bắc Cali lực lượng hùng hậu, muôn màu muôn sắc khiến người ta hâm mộ.

hậu, muôn màu muôn sắc khiến người ta hâm mộ.

Phái đoàn hành hương gồm 61 người mà có tới 3 bác sĩ, 1 dược sĩ, nên người nào bệnh cũng được chăm sóc ngay.. Phái đoàn tụ họp thiên sinh khắp nơi mà vẫn có sự hòa hợp vui vẻ là nhờ phước đức của Thầy và Pháp “Không Nói” của Thầy, thiên sinh áp dụng rất hiệu quả. Ví như trận chiến sắp bùng nổ giữa 3 nhóm tâm (Tâm, Ý, và Thức) và đối tượng bên ngoài giác quan, chỉ cần thực hiện hai tiếng “không nói” thôi cũng dừng lại được lửa chiến tranh từ nội tâm.

“Chú Ý Trống Rỗng” của Thầy giúp thiên sinh Biết trống rỗng và Nhận thức trống rỗng. Đúng là xe một số này đến mục tiêu cuối cùng là “Nhu vậy,” tức “Chân Như.”

“Biết mà không dính,” Thầy dạy dùng niệm ngay ở Thọ để *thâm nhận biết*, cuối cùng được làm *nhân chứng*; tỉnh giác khi sắp ra đi vĩnh viễn. Pháp thực hành của Thầy rất nhiều, tùy căn cơ mỗi người mà áp dụng.

Con nhận thấy thiên sinh khắp nơi đều học và hiểu pháp học, pháp hành một cách rõ ràng. Còn về thực hành có thể có nhiều mức độ khác nhau.

Thầy Huyền Diệu thường nói đây là “chuyên đi lịch sử.” Nhờ sự tổ chức khéo léo của Thầy Thiên Chủ, chuyến đi hành hương này rất thành công và nhiều lợi lạc cho mọi người.

Trò và mối cảm thông giữa các thiên sinh Thiên Tánh Không khắp thế giới, gồm Đức, Pháp, Canada, Úc, Mỹ.

Xin cảm ơn Thầy đã dẫn dắt chúng con trong suốt cuộc hành trình mà Thầy đặt

tên là “Đi tìm lại dấu vết cuộc hành trình khổ hạnh và thành Đạo của Đức Thế Tôn.”

Xin cảm ơn những bài Kinh Thầy đã giảng cho chúng con trên đường đi, giúp chúng con hiểu thêm lời dạy của Đức Thế Tôn để sống được hài hòa và thanh thản hơn.

Xin cảm ơn Thầy Huyền Diệu đã lo lắng phương tiện cho chuyến hành hương được tốt đẹp, tuy rằng có vài trục trặc nhỏ nhỏ không đáng kể. .

Còn nữa, đi thuyền ngắm bình minh trên sông Hằng. Rất đẹp. Đến Việt

Nam Phật Quốc Tự nhìn hoàng hôn trên dãy “Tuyết sơn” thật tuyệt vời. Cảnh điều tàn của đại học Nalanda khiến lòng người man mác buồn... Và còn nhiều nơi khác, không thì giờ kể hết, xin nhường lại các bạn thiên sinh khác.

Tôi đang đợi một thiên sinh Houston, cô có thể đem cảm nghĩ của mình viết thành bài phóng sự rất hay vì Cô là một nhà văn nổi tiếng. Nhưng khi viết bài này, tôi không biết cô có viết hay không. Nếu có, chắc cô tường thuật hay lắm.

Tôi mạn phép ghi lại một vài cảm nghĩ thô thiên, nếu có gì không đúng xin Thầy, Cô và các bạn thiên sinh tha thứ cho.

Thầy, Cô và các bạn thiên sinh tha thứ cho.

Chị Minh Hòa

Chị Mộng Hoàn